

Tussen zilver en goud

W. A. van Waasdijk

en

J. Remeyn

Den Haag, 28 januari 1929. Een zeer strenge winter. De dokters hebben het druk met het behandelen van bevroren vingers en tenen. Ergens in de Siebergstraat stapte de 21-jarige J. Remeyn een pakhuis binnen: de zagerij van de firma Van der Heem en Bloemsma. Hij is een van de vaklieden die door de firma zijn aangenomen om in eigen beheer de meubels te maken, (dat waren het toen nog), voor de radio's. Pas veel later kwamen wij er achter, dat wij in die tijd dingen beleefd hebben die parallel liepen zonder dat wij elkaar kenden. Ik denk hier onder andere aan bakkerij De Tijdgeest.

Van de Siebergstraat wordt verhuisd naar de Stortenbekerstraat. Het begint menens te worden! Het aantal kasten loopt op. Dat is voor de heer Remeyn geen bezwaar, want met zijn rustig temperament gaat hij vakkundig door met het zagen van onderdelen en met freesbewerkingen. Uitbreiding! Aan de Laakweg wordt een gedeelte van Rademakers chocoladefabriek gehuurd en hier worden hem splinternieuwe, en voor die tijd uiterst moderne, machines toevertrouwd voor het persen en knippen van fineer. Dit werk is hij trouw gebleven. Eerst in de houtvleugel aan de Maanweg en later in onze moderne Kastenfabriek verzorgt hij als baas Fineerderij, in niet geringe omvang het fineren en persen. Het is altijd prettig hem bij een opdracht te betrekken: er wordt niet gemopperd, het wordt gedaan! Als er in drukke tijden met ongeoeffende krachten moet worden gewerkt weet hij van zijn mensen vaardige medewerkers te maken. Dit alles heb ik hem zien doen met een nooit aflatend goed humeur.

Remeyn, ik weet dat je gelukkig bent met je gezin en trots kunt zijn op je kinderen (en kleinkinderen). Laten we zeggen voor de jaren die je nog in ons midden door zult brengen: Houwen zo!

Vijftien jaar geleden was de heer W. A. van Waasdijk de eerste staffunctionaris die zijn 25-jarig jubileum bij Van der Heem vierde. Thans is, alle grote veranderingen die de onderneming ondergaan heeft ten spijt, de heer Van Waasdijk de eerste staffunctionaris die zijn 40-jarig jubileum gaat vieren.

Ofschoon de grote wijzigingen, die speciaal in de sector van de heer Van Waasdijk zijn opgetreden, voor hem aanleiding geweest zijn te verzoeken de nodige terughoudendheid bij deze jubileumviering te betrachten (een houding die ik zeer wel kan begrijpen, billijken en appreciëren), kan het toch niet goed zijn niet de juiste mate van aandacht aan dit bijzondere jubileum te wijden. De heer Van Waasdijk heeft zijn hele leven „in de radio” gewerkt en het succes dat wij gedurende lange jaren met de ERRES-toestellen gehad hebben, is voor een niet gering gedeelte aan zijn werk te danken. Dit feit is de „concurrenten” ook niet verborgen gebleven en toen in het kader van de totale reorganisatie en omschakeling van Van der Heem, de fabricage van radiotoestellen gestopt werd, heeft de radiogroep in Eindhoven verzocht het laboratorium van de heer Van Waasdijk intact te houden aangezien men wist dat daar een bron van snelle en slimme oplossingen lag.

Het moet voor de heer Van Waasdijk een grote voldoening zijn, dat hij met zijn groep de laatste der Radio-Mohikanen is wiens werk, blijkens de berichten die ons hierover bereiken, hogelijk gewaardeerd wordt.

Ik hoop dat Van Waasdijk de enkele jaren die hem nog scheiden van de pensioengerechtigde leeftijd, nog met plezier hier door zal brengen en dat hij de achter hem liggende tijd die natuurlijk ook zijn zure kanten gehad heeft (hoe kan het ook anders in zo'n lang tijdvak), volgens zijn aanleg: filosofisch en met lichte spot, maar hopelijk toch niet zonder voldoening, zal kunnen beschouwen.

Ir. P. G. Zaaijer.

Tot slot wens ik je een dag toe die je nog lang met vreugde in je herinnering zult kunnen bewaren en alvast bij voorbaat: héél hartelijk gelukgewenst.

J. P. de Rooy.

SHALOOM ISRAËL

Nee, dit jaar geen 3 dagen achter het stuur van de V.W. om ergens in het zuiden met de tent een zonnig plekje op te zoeken, maar deelnemen aan „een geheel verzorgde reis”, zoals dat heet. Daarmee is een wens van jaren in vervulling gegaan: een reis van 15 dagen naar Israël, de Joodse staat die na de zesdaagse oorlog in juni 1967 zo dikwijls in het nieuws is. Als wij, vol verwachting, maandag 1 juli de vertrekhal van Schiphol binnenstappen, maken wij kennis met ons reisgezelschap en

Gezicht op Haifa vanaf de berg Karmel.

onze reisleader, een goedmoedige reus van 2.04 meter lang en in het bezit van een onverwoestbaar humeur.

Met z'n honderdvijftigen zijn wij heel efficiënt in de buik van de reuzenvogel, de DC-8 „Anthony Fokker” opgeborgen. Wij hebben nog nooit gevlogen, het is dus een hele belevenis. Onze stoel heeft vele functies; verder is alles aanwezig, zoals bij voorbeeld: luchtverversing, tafel, verlichting.

Dan gaan wij omhoog. Op de „Flightlog”, die van hand tot hand gaat, lezen wij dat wij op een hoogte van 11000 meter vliegen, dat de snelheid 870 km per uur bedraagt, de temperatuur in het vliegtuig 21° C en buiten het vliegtuig 50° C is!

In Rome maken wij een tussenlanding en dan nemen wij de „sprong” naar het vliegveld Lod bij Tel-Aviv. Het is hier een uur later dan in West-Europa.

Dat wij in het Midden-Oosten zijn is op het vliegveld al merkbaar: behalve de uit vele landen afkomstige Joden zien wij ook Arabieren en Drusen.

Moe en al vol indrukken komen wij in Maccabia-dorp bij Tel-Aviv aan. In het hotel is een eetzaal, met airconditioning, voor ons in gereedheid gebracht.

De volgende dag gaat de trektocht per bus door het land beginnen. Wij blijven nooit langer dan 3 nachten achtereen in een hotel, dan trekken wij weer verder door dit boeiende land. Eerst naar het zuiden langs de kust naar de Gazastrook (waar de steden uit de grond zijn gestampt). We komen door de steeds meer in cultuur gebrachte Negev-woestijn. Onze reisleader krijgt nu hulp van een vrouwelijke gids, een Israëliëse, geboren in Zuid-Afrika, met een enorme kennis van het oude en moderne Israël. Met haar uitleg in een soort Zuid-Afrikaans met wat Duitse woorden er door heen, werkt ze sterk op onze lachspieren. Als wij bij de Dode Zee zijn aangekomen (395 meter beneden de zeespiegel, temperatuur 42° C) en wij allemaal dolgraag in dit zoute water willen drijven, waarschuwt zij ons om na het zwemmen goed te douchen. Wij krijgen de raad: „Als ie uit de Dode Zee komt zal ie astieblieft goed doese, anders word

ie sout-haring.”

Het zou te ver voeren alles op te sommen wat Israël aan oude cultuur en moderne vooruitstrevendheid heeft te bieden. Ik ga er maar wat kaleidoscopisch doorheen.

Langs de Middellandse-Zee kust. Steden als Tel-Aviv en Haifa (de grootste havenstad). Op een avond rijden wij naar „hoog-Haifa”. Vanaf de berg Karmel hebben wij een prachtig gezicht op „laag-Haifa” aan de baai. Vele lichtjes schitteren als parels tegen de donkere achtergrond.

Jeruzalem, de heilige stad voor Joden, Christenen en Mohammedanen. Wij bezoeken er de klagmuur, die na de bezetting ook voor Joden toegankelijk is. De weg naar de klagmuur voert door een soort kashba, dit is het bezette Jordaanse deel.

Typend zijn hier de smalle straten en stegen waar handel gedreven wordt in allerlei zaken; waar alles buiten gebeurt; de Arabieren urenlang op terrasjes een waterpijp roken; waar ezel-tjes, zonder koppig te worden, onder veel stokslagen zware vrachten vervoeren en waar de vrouwen, grote manden op het hoofd balancerend, nog ver af zijn van gelijke rechten voor man en vrouw.

Nieuw Jeruzalem vanaf de Olijfberg gezien. Prachtige gebouwen, zoals het museum van de Dode Zee-rollen, de Knesset, het gebouw van de Volksvertegenwoordiging en het Hadassa-ziekenhuis met een kleine synagoge en de prachtige glas-in-lood ramen van Chagall. En niet te vergeten de Omar Moskee met haar gouden koepel uit de 14e eeuw.

Dan trekken wij naar het noorden, naar het meer van Galilea en ons hotel in Nof-Ginossar bij Tiberias. Het is een prachtig meer en een heerlijk klimaat.

Als wij door opper-Galilea trekken hebben wij een „ontmoeting” met de levensader van Israël: de rivier de Jordaan. Rivier, haast een te wijdse naam voor dit (in juli) minimale stroompje. Maar Israël heeft vanuit de Jordaan een waterloop naar het zuiden aangelegd, die, 180 km lang, veel bijdraagt tot het vruchtbaar maken van de Israëliëse grond.

Wij gaan naar de Syrische en Libanese grens. Wij bezoeken een grote kibboets en zien de loopgraven waarin de bewoners zich bij een beschieting in veiligheid moesten brengen, voordat Israël de bergen tot 25 km breedte in Syrië bezette.

Via Cesarea, met een enorm Romeins theater, eindigt onze tocht in Natanya, een grote kustplaats, waar wij vier dagen kunnen uitrusten. Hier vinden wij een prachtig strand, duinen begroeid met een bloeiende soort vetplant, een turquoise gekleurde zee en een witgekuifde branding. Helaas is langs het strand lopen een bezigheid die met gebogen hoofd moet gebeuren: gekoekte stookolie aan de voeten is geen pretje. Wij maken in Natanya de gezellige sabbath-avond mee; de hoofdstraat is een deinende massa van feestelijk gestemde mensen. De jeugd laat zich niet onbetuigd, de meisjes zijn in groten getale aanwezig om zich door de jongens te laten bewonderen in hun niet-overdreven mini-jurkjes. De terrasjes zijn vol maar er is altijd nog plaats als de ijverige kelner stoelen aandraagt.

En dan komt het afscheid. Maandagmorgen brengt de bus (82 koffers op het dak) ons weer naar de vlieghaven Lod. Als wij, snel stijgend, Tel-Aviv en de Middellandse-Zee kust steeds kleiner

Markt in Beersheba.

zien worden, nemen wij dat als laatste herinnering mee naar ons lage landje aan de zee en hopen dat eens de dag zal komen dat er vrede zal zijn in en rond dit moedige en hardwerkende Israël.

Shaloom!

F. C. de Gruijter.

1968
1969

Wederom spoedt een jaar ten einde en schreven wij het vorig jaar, dat wij een van de moeilijkste jaren in het bestaan van de onderneming achter ons hadden, vandaag kunnen wij toch wel constateren, dat er het afgelopen jaar veel bereikt is en dat er een aantal interessante en hoopgevende ontwikkelingen gaande zijn. In onze sectoren Onderwaterdetectie en Verkeer zijn bepaald vele hoopgevende factoren aanwezig voor een gunstige ontwikkeling in de volgende jaren, terwijl daarnaast de samenwerking met Electrologica nu goed van de grond komt en wat heel belangrijk is, in een goede sfeer plaatsvindt. De plannen en ontwikkelingen in deze sector geven aanleiding om ook ten opzichte van onze onderneming een optimistische kijk op de produktie van de toekomst te hebben.

De grootste zorg, die wij momenteel hebben, is: waar halen wij in de komende jaren de nodige arbeidskrachten, van hoog tot laag, vandaan? Aan de vermindring van die zorg kunnen wij allen medewerken, door ons met enthousiasme en overgave aan onze taak te wijden, en daarmee de sfeer in het bedrijf weer op het goede peil te brengen, zodanig, dat de mensen weer graag hier willen werken. De naam, die het bedrijf hierdoor kan verwerven spreekt zich in een stad als Den Haag gemakkelijk rond en kan ons zeker helpen in onze pogingen de nodige arbeidskrachten in de toekomst op te stellen.

Wij hebben dit jaar een lang Kerstweekeinde en alle tijd ons weer te bezinnen op andere waarden, dan de tegenwoordig zoveel geprezen, en toch ook wel belangrijke, materiële waarden.

Laat dan ook uw gedachten eens verwijlen bij allen die ons dit jaar door de dood ontvallen zijn en bij hen die door een lang ziekbed weinig in de feestvreugde kunnen delen; beter nog: zoek hen eens op.

Gaarne wensen wij u allen prettige Kerstdagen en een voorspoedig 1969 toe.

De Directie.

Di e ultimo nober die 1968, nos atuma mas logar pa bo y bo familia den tur posecion felix pascu y un bon anna nobo.

From this last issue in 1968 we took some space in order to wish you readers and the members of your family a merry Christmas and a very prosperous New Year.

Em este ultimo numero de 1968 tivemos um lugar para vos leitores e as vossas familias desejar em todos os sentidos um natal feliz e um prospero ano novo.

En este ultimo numero de 1968 hemos querido dejar un lugar para poder desear en todos los conceptos a Vds lectores y a sus familias unas felices pascuas y prospero ano nuevo.

Nu het jaar 1968 op het punt staat van ons te scheiden en 1969 met zijn ongekende mogelijkheden voor ons ligt, willen wij u en uw gezinsleden prettige feestdagen toewensen en een in alle opzichten voorspoedig jaar.

Redaktie VDH-tje.

Open House- impressies van een buitenstaander

Het muzikje hield een ogenblik op. „Goedenavond, dames en heren, welkom bij Van der Heem.” Een vriendelijke meisjesstem uit de speaker en het muzikje ging weer verder. Dit hoorde ik in de kantine „Kastefabriek” bij Van der Heem. Ik neusde er die avond rond als introduc e tijdens een bezoekavond, georganiseerd door het Haagse bedrijf voor personeelsleden en ahang.

Het eerste waar mijn buitenstaandersblik op viel was een uitgebreide verzameling elektrische artikelen, die mij al enigszins thuisbrachten in de branche. Vol goede moed liep ik dan ook met de drukte mee naar de Gereedschapmakerij en de Metaalafdelingen.

Gestamp, gedraai, gefrees en geslijp van de meest vernuftige apparaten en daartussen vaders en verloofden, die zich door het lawaai niet van de wijs lieten brengen. Hun nieuwsgierige zonen, dochters, echtgenotes en aanstaanden wezen ze precies hoe de machines allerlei onderdelen van elektrische en elektronische instrumenten produceren.

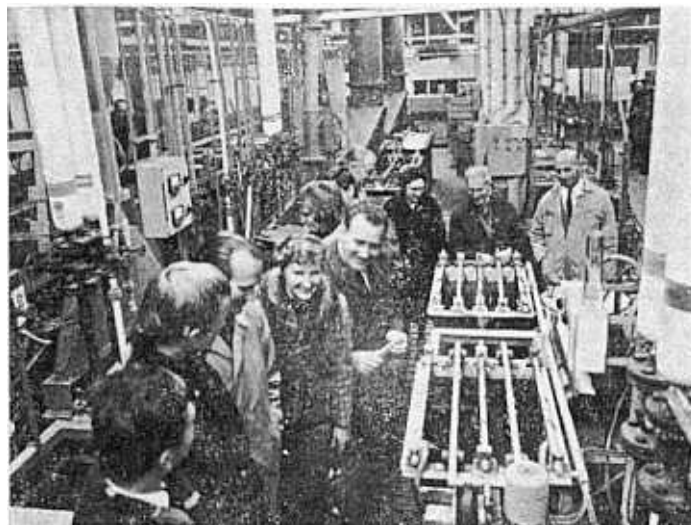
Ik zwaaide naar rechts een andere afdeling binnen, waar iemand met een rozet, aan de hand van een demonstratie liet zien hoe een computer-chassis werd gemonteerd. De man was zo vriendelijk mij de weg te wijzen naar de Printafdeling. De naam zei me niet bijster veel, maar het was niet moeilijk er achter te komen, dat er op een ingewikkelde chemische manier plaatjes en platen worden voorzien van een tekening in metaal, waardoor later de juiste bedrading kan worden aangebracht.

Na een kijkje in het ketelhuis, de afdeling Nabewerking en de Spuiterij, waar driffig de spuitbus werd gehanteerd, kwam ik in een gebouw terecht, waarvan de begane grond nog niet in gebruik was (de vroegere Stamperij red.). De tweede verdieping wel. Het leken op het eerste gezicht wel een soort spinmachines die hier stonden, maar bij nader bekijken werd er geen wol maar koperdraad met een enorme snelheid en accuratesse op klossen gewonden. Een rijzige figuur hield me een computeronderdeel, niet groter dan een flinke kubus, onder de neus en informeerde of ik enig idee had van de prijs. Ik haalde in mijn onwetendheid de schouders op, maar stond een moment later toch wel even te kijken, toen de man een bedrag van enkele duizenden guldens noemde. „Dat is een complete Lelijke Eend!” Achter mij was iemand al even verbaasd.

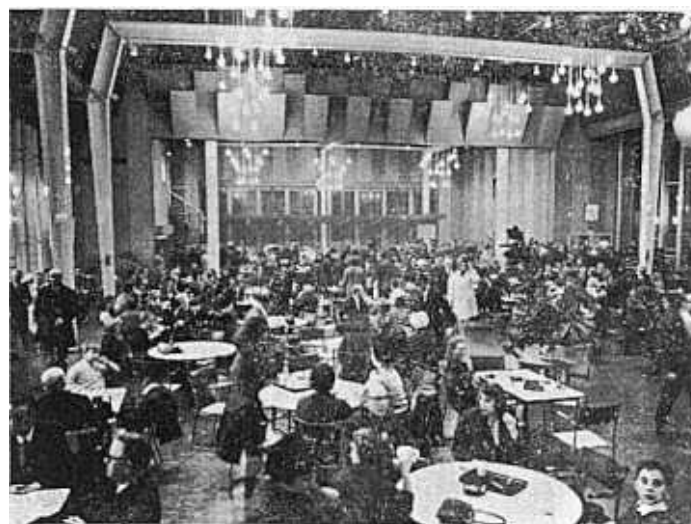
In het kantoorgebouw heerste een weldadige rust, af en toe gebroken door eerbiedig gefluister. Ik raakte weer in de open lucht om mij vervolgens door een stem uit de luidspreker te laten uitnodigen voor een demonstratie van een computer op de bovenste verdieping van weer een ander gebouw. Enorme belangstelling. Ook voor de rechterhand van het Schiphol-personeel, de Airlord, die een deur verder te bewonderen viel. Over dit laatste wonder van menselijk vernuft zag ik nog een verhelderende kleurenfilm.

Toen ik tenslotte in het gezellige geroezemoes van de kantine belandde, moest ik mij achter een bakje koffie troosten met de gedachte, dat je als familielid-pottenkijker in de „keuken” van een groot bedrijf niet alles kunt zien. De indruk dat mijn route-keuze mij, als volslagen vreemde eend in de Van der Heem-bijt, toch wel iets dieper dan alleen aan de oppervlakte had gebracht, had ik wel.

„Ich bau dir ein Schloss.”, zong de heldere stem van Heintje me na, toen ik weer de nacht in dook. Nou ja, een slot. Als je omvang, produktie en uitgebreidheid bekiikt is het meer dan een slot. dacht ik.

Belangstelling voor de Galvano

en voor de koffie.

Aan alle medewerkers

Tot ons grote genoegen hebben wij mogen constateren, dat door de Inspanning van talloze medewerkers de bezoekavond op maandag 25 november jongstleden een groot succes is geworden.

Ir. J. W. Baurdoux
Ir. P. G. Zaaier

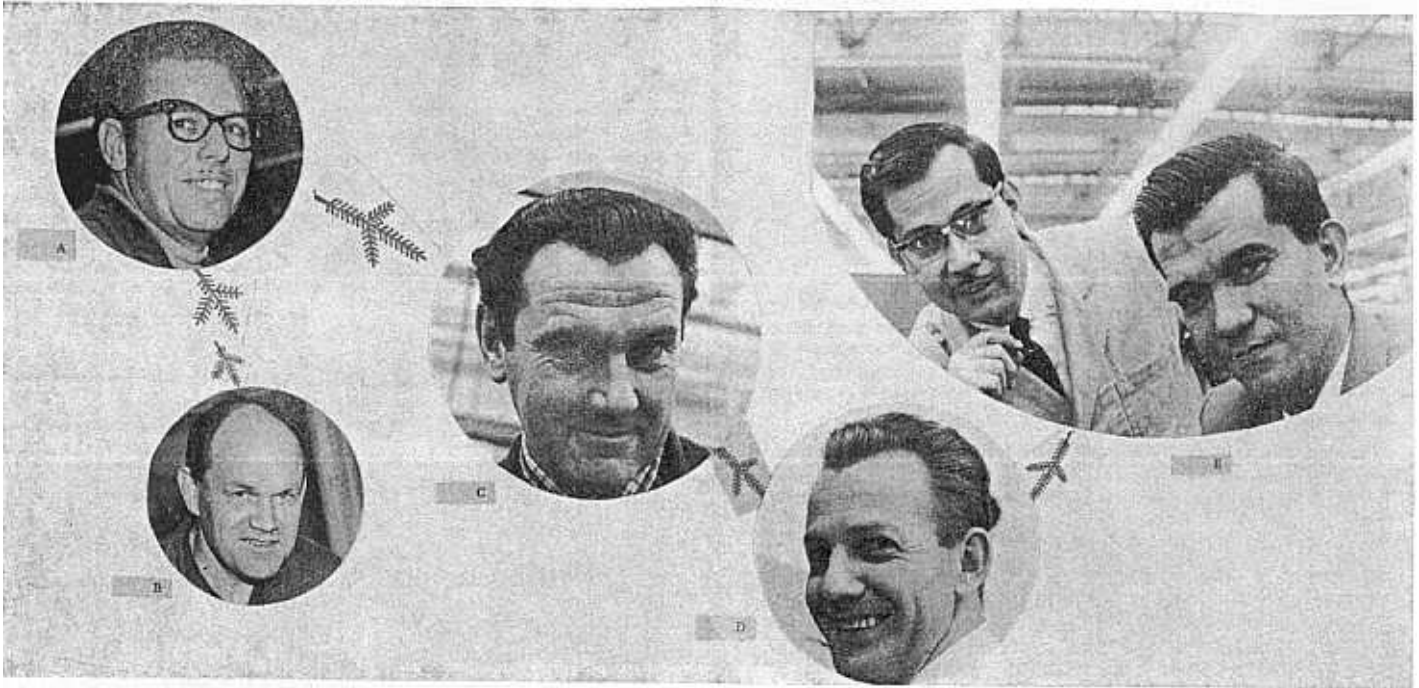
IN MEMORIAM

P. M. VAN SCHIE

29 november ontvingen wij het bericht van het overlijden van onze collega de heer P. M. van Schie, op 47-jarige leeftijd. Hoewel hij reeds sedert oktober 1967 ziek was kwam zijn heengaan toch nog onverwacht.

Als zijn 14-jarig dienstverband overzien dan denken wij terug aan een werkzaam vriend met een zeer opgewekt karakter. Vooral dit laatste heeft hem en zijn vrouw gesteund om zijn ziekte te dragen. Dat is ook de reden dat wij, zijn collega's, hem erg zullen missen. Ons medeleven gaat uit naar zijn vrouw en wij wensen haar de kracht toe in dit verlies te berusten.

W. Aarnoudse,
Proefwerkplaats.

DE LAATSTEN VAN 1968 DE EERSTEN VAN 1969

Op de dag dat onze collega, de heer F. J. SOER (A), zijn koperen jubileum vierde, draaide een pers in de Drukkerij dit VDH-tje. Waarmee wij maar willen zeggen dat wij met de aankondiging een week te laat zijn. Wij geloven niet dat dit aan de feestvreugde op de afdeling Montage Verkeerssystemen afbreuk heeft gedaan. Wij willen het een beetje goed maken door hem alsnog van harte te feliciteren.

Nog net op tijd zijn wij om uw aandacht te vestigen op het feit dat de heer J. BUYENSE (B), afdeling Gebouwendienst, op eerste Kerstdag 12½ jaar bij ons in dienst zal zijn. Behalve de soldaerbout, die hij de eerste jaren van zijn dienstverband op Radio- en TV-montage hanteerde, schijnt hij ook wonderwel overweg te kunnen met de zaag. Nog vele jaren in goede gezondheid wensen wij hem graag toe.

Het jaar 1969 zal nog maar nauwelijks binnen zijn of wij tellen, 2 januari, maar telt vier koperen jubilarissen. Onze belangstelling richt zich dan in de eerste plaats op de afdeling Verspanende bewerking, waar de heer A. N. LUGTIGHEID (C), al sinds juli 1956 met succes de bank draaiende houdt. Onze gelukwensen! Als u daar toch in de buurt bent kunt u van de gelegenheid gebruik maken om even bij de Printgroep naar binnen te wippen. Daar kunt u dan het stralende gezicht aantreffen van de heer P. J. DE RAAD (D). Want ook hij heeft in het prille begin van 1969 zijn 12½ jaar volgemaakt en zal ongetwijfeld vol goede moed op weg zijn naar de volgende mijlpaal. Proficiat en veel succes!

Tenslotte komen wij dan terecht op de afdeling Montage/Wikkel, waar wij met het niet-alledaagse feit worden geconfronteerd, dat twee broers op dezelfde dag én op dezelfde afdeling jubileren. De heren R. A. GABRIËL en J. A. GABRIËL (E) hebben voor dit feit gezorgd door beiden op 2 juli 1956 op de Wikkelafdeling in dienst te treden en bedrijf, afdeling en elkaar trouw te blijven. Een prestatie die een gelukwens waard is. Bij deze.

Oprichting club gepensioneerden

Toen op 15 oktober jongstleden ten kantore van Van der Heem was besloten een club van gepensioneerde VDH-ers op te richten, werd de eerste datum van samenkomst vastgesteld op woensdag 13 november. Gezien het enthousiasme bij het uitstapje naar Valkenburg was er reden te over om aan te nemen dat de oprichting van zo'n club een redelijke kans van slagen had.

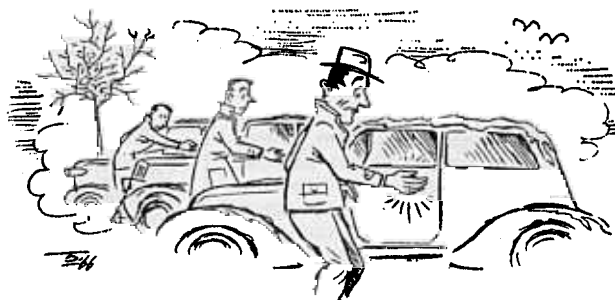
Dat de plank niet ver misgeslagen was werd bewezen door de opkomst op de eerste contactmiddag. De aanwezigheid van 76 personen overtrof alle verwachtingen en bewees dat het wel de moeite waard is door deze bijeenkomsten de band onder de oude garde van Van der Heem levendig te houden.

Deze eerste middag was er een van: eerst wat praten en elkaar zien te vinden, wat erg gemakkelijk werd gemaakt door een kopje thee, een sigaar of sigaretje.

Algauw werden er spontaan clubjes klaverjassers geformeerd, de sjoelers en praters volgden en voor allemaal was de middag weer veel te vlug om.

Gestreefd zal worden naar de mogelijkheid om in de spelen wat meer variatie te brengen, zodat er in de toekomst ook gelegenheid zal zijn om te dammen, te schaken en misschien zelfs om te biljarten. Ook een film- of muziekmiddag behoort tot de overwegingen.

Er bestaan plannen om in januari een kienmiddag te houden waarover u nog definitief bericht zult ontvangen.

**WIJ NEMEN
ONS
(S)LOT
WEER
IN
EIGEN
HAND!**

Het heerlijk ochtendje was gekomen

.... en wel op zaterdag 30 november. Het jaarlijks weerkerende Sint Nicolaasfeest voor onze kinderen (en voor hun ouders, die in even groten getale waren gekomen) is dit jaar een uitzonderlijk succes geworden. Het feit dat het feest van de zaterdagmiddag naar de ochtend was verzet, zal hieraan wel hebben meegewerkt.

Na een kort openingswoord door de heer K. J. van Duren, werden enkele geestige gekleurde tekentfilms vertoond, die erg in de smaak vielen. De traditionele koffie en limonade met koek zorgden ervoor dat ook de pauze een — smake-lijk — onderdeel van het feest werd.

De komische sneltekeningen van „Oom Ben”, waarbij het jeugdige publiek ook een woordje ging meespreken, hadden veel bijval bij jong en oud. Maar het hoogtepunt werd vanzelfsprekend het optreden van Sint Nicolaas, ditmaal welkom geheten door Ir. J. W. Baurdoux. Pedro en Pedro, de twee Pieten, hadden het druk met de kinderen die bij de Sint werden geroepen en zij konden niet verhinderen dat het opeens een ware „Sint Nicolaas-happening” werd. Alle kinderen wilden de Goedheiligman een handje geven. Zij werden door de Pieten rijkelijk beloond met snoep. Dat de Sint na alloop alle kinderen nog een presentje gaf en ons, de groteren, op zijn verjaardag een banketletter stempelt hem tot een waarlijk groot man.

GCK

ADIEU!

Bij het verlaten van mijn werkring zeg ik u allen hartelijk dank voor de aan mij verleende medewerking, waardoor ik met grote voldoening en prettige herinneringen op mijn 18-jarige werkperiode bij Van der Heem terug kan zien.

Ik hoop dat u allen t.z.t het zelfde zult kunnen zeggen en wens u veel succes!

E. H. Godewski.

DANK

Onderstaande collega's danken allen hartelijk die blijk hebben gegeven van belangstelling bij ziekte, pensionering, huwelijk of jubileum.

A. M. F. Alexander; J. van den Bos; H. van Duykeren; M. Reimerink; G. H. M. van Rooyen; G. Stigter; D. J. v. d. Heuvel; mevrouw I. J. M. Duivestein-Beyerling en J. G. Verburg.

IDEEËN

Een magere ideeënoogst ditmaal. Laten wij maar aannemen dat de aandacht meer gericht was op december met zijn feestdagen dan op de bus voor de ideeën. In de oogst deelt in ieder geval de heer J. v. d. Dool, afdeling Montage/Wikkel, met zijn idee over het monteren van draden in een kroonsteen. f 90, was de beloning.

De heer A. Mesker had zo zijn idee over afvalbakjes. f 25,— was het resultaat.

Belofte maakt schuld en daarom bij deze nog een jubileumfoto van de heer F. L. MAES. Zijn bezigheden weer binnenshuis hebbende was het ons dit keer wèl mogelijk hem voor onze lens te krijgen.

GEVRAAGD:

In goede staat verkerend drumstel.
Langeveldstraat 4, Berkel (Z-H)
telefoon: 1891-3264.

Tafelbiljart.

Ten behoeve van gepensioneerdenclub VDH.

Opgave van prijs en nadere gegevens:
Redaktie van dit blad.

AANGEBODEN:

Solex; f 25,—.
Burg. Caan van Necklaan 282,
Leidschendam.

Ook nu werden wij op 5 december verblijd met de traditionele boterletter. Deze traditie wordt door het gehele personeel bijzonder op prijs gesteld. Gaarne dank ik dan ook namens hen de directie hiervoor.

Secretaris Ondernemingsraad,
G. Kok.

LANGPARKEERDERS

Ja, dat zijn wij, de autobezitters die hun dagelijkse werkzaamheden aan de Maanweg verrichten en 's morgens ons vervoermiddel op een stukje grond in de naaste (hoe naaster hoe liever) omgeving stallen. Zolang wij anderen daar niet mee hinderen is daar geen enkel bezwaar tegen. De bewoners van de Overburgkade doen wij dat nogal eens. Hetzij in onschuld, door onnadenkendheid of uit pure onverschilligheid, wat wij ook egoïsme zouden kunnen noemen. Namens onze directies is een brief aan de bewoners uitgegaan waarin hun verzoek, om de parkeerplaats voor hun woningen vrij te laten, als billijk wordt ervaren en wordt ondersteund. Meer hoeven wij hierover, geloven wij, niet te zeggen. Het woord, of beter nog de daad, is aan ons.

Keuken Ontspanningsgebouw.

Keuken Ontvangstcentrum.

**HET IS VEEL, MAAR
DANKBAAR WERK**

Broodje gezondheid, bal gehakt, warme worst, kroket, gebakken vis, saucijzebroodje, soep van de dag! Voilà: geen smakelijke greep uit het uitgebreide assortiment spijzen van een of andere snackbar, maar een reeks heerlijkheden, die wij sinds kort uit eigen keuken in eigen kantine krijgen voorgeschoteld in de kantinepauze. Het resultaat van de medewerking van de kantinecommissie Ondernemingsraad. Een half jaar geleden stak men de koppen bij elkaar en besloot in overleg met de directie de toen nog vrij beperkte dienstverlening in de kantine — een kop koffie, soep en wat snoep — geleidelijk aan op te voeren. Er werd een oriëntatietocht gemaakt langs verschillende Haagse bedrijven en tenslotte een plan de campagne opgesteld. Gegeven: een ruim, uitstekend ingericht kantinegebouw met keuken, een gastenrestaurant in het hoofdgebouw eveneens met goed ingerichte keuken, bovendien een enthousiaste groep medewerkers met aan het hoofd de heer G. Norbart: kok en chef de cuisine. Dit alles leidde tot de slotsom, dat het met ieders volle medewerking

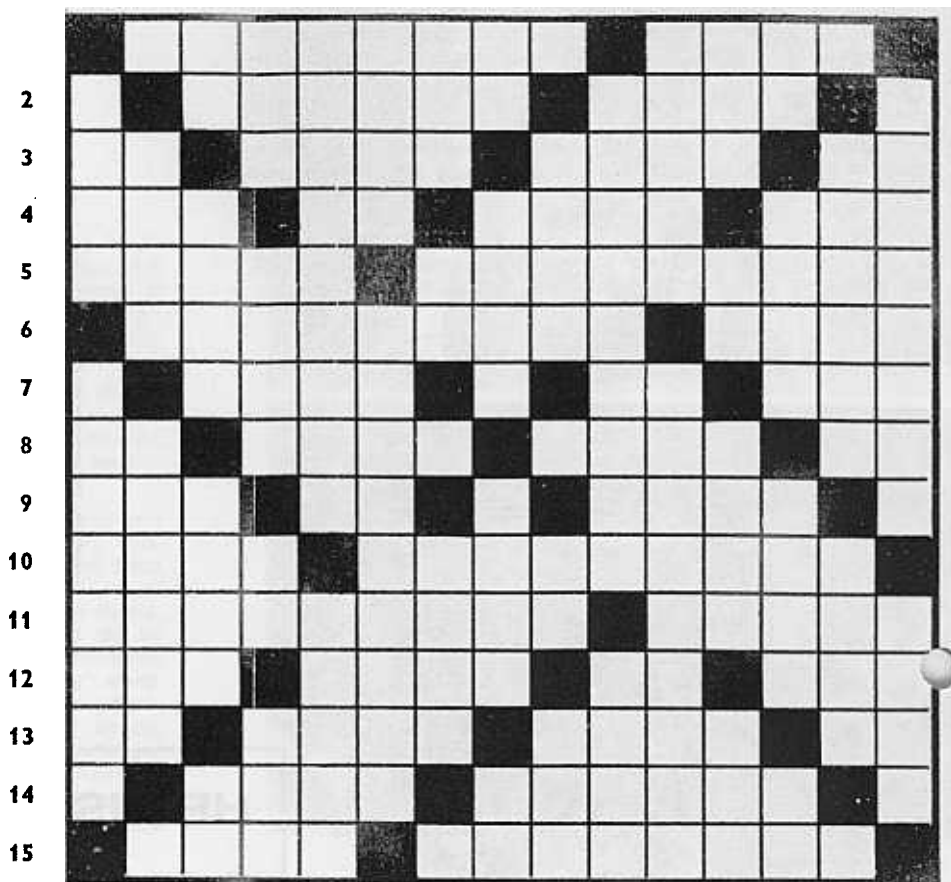
mogelijk was ons meer te bieden dan alleen een kopje koffie, een rolletje drop en 'n gevulde koek en dat het boterhammen-meenemen-van-thuis uit de wereld geholpen kon worden. De medewerking van het bedienend personeel kwam spontaan en verder: zoals iedereen gezien heeft, werd de koffie-bar vervangen door een splinternieuwe zelfbedieningsakkomodatie. De snacks worden via een goederenlift aangevoerd uit de nieuw-aangelegde keuken onder de kantine, waar de finishing touch van de hapjes plaatsvindt, voordat zij voor de neus van de hongerige consument worden gezet. De keuken bij het Ontvangstcentrum onderging een aanzienlijke uitbreiding en kreeg een nieuwe oven. Hier maakt men onder het kundig oog van de heer Norbart, de snacks klaar. Overigens is er met de pas gecreëerde keukenruimte onder het Ontspanningsgebouw ook nog het nodige te beginnen. Wanneer het beslist noodzakelijk is kan hier ook gekookt en gebakken worden. De kantinecommissie Ondernemingsraad heeft zich beslist niet vergist: de rij aan

de zelfbedieningsbali wordt iedere lunchpauze langer en steeds meer hongerigen laten blijken hoezeer ze deze service van het bedrijf waarderen. De dagelijkse variatie in de snacks en het feit dat boterhammen en broodjes verkrijgbaar zijn voert de eetlust nog wat op. Uit voorlopige, min of meer statistische gegevens, is op te maken dat, woensdag, de dag van de erwtensoep, en vrijdag, als het vis smikkelen geblazen is, tot de onbetwiste toppers behoren. De ontplooiing van de kantine-service nam een tijd van zes maanden in beslag en nog steeds wordt er achter de schermen gepiekerd over nieuwe specialiteiten en verdere verfijningen. De laatste twee maanden is de zaak pas goed aan het draaien geslagen, maar op de achtergrond wordt nog verbouwd, weggebroken, aangelegd en verbeterd. Het zal niet lang meer duren of alles loopt soepel. Hierbij moet wel bedacht worden dat de grotere service een extra inspanning vergt van het kantinepersoneel. Naast hun taak enkele malen per dag koffie rond te brengen door het gehele be-

drijf, moeten zij nu ook toezicht houden op de hele gang van zaken bij het verstrekken van het grote arsenaal lekkernijen, de aanvoer uit de keukens en de kassa's bemannen(-vrouwen). De sfeer, in de fris aangevulde gelederen, is goed. Wij kunnen op verschillende manieren zorgen dat de extra belasting voor onze collega's achter de bar en in de keukens niet al te zwaar wordt. Hun verzoek is om in de „spitsuren" zoveel mogelijk met gepast geld te betalen. Ook het afruimen van de tafeltjes en het te bestemder plaatse brengen van bestek en serviesgoed, is een daad waarmee wij hen helpen. Hang uw, meer of minder vuile, bedrijfskleding in de garderobe beneden, minder nette stoelen en tafels worden daardoor voorkomen. Kleine dingen, waar iedere man of vrouw rekening mee kan houden. Ze nemen echter het bedienend personeel een hoop werk uit handen. Wij willen geen van allen graag lang wachten op onze lunch! Overigens steken de leden van de kantineploeg graag de handen eens extra ver uit de mouwen. „Het is veel, maar dankbaar werk" zeggen ze.

Als de kaarsjes branden

Horizontaal

1. huishoudelijk apparaat — jongensnaam 2. onwaarheid spreken — stad in Rusland 3. let wel — precies — stad in Afrika — uitroep 4. lokmiddel — de oudste — kaartspel — spoedig 5. oude taal — niet gesloten zijn 6. berg in Afrika — akker 7. verstand — getij — aanw. vnw. 8. voertuig — oningewijde — boerderij — bijwoord 9. berg — op dit ogenblik — laag 10. deel v. d. keel — deel v. e. passagiersschip 11. niet één geheel — glazen veranda 12. voorzetsel — ernstige — bijwoord — heks 13. niet even — telwoord — verpakking — vaartuig 14. vogel — soort stof 15. botervat — ineengevlochten initialen.

Vertikaal

1. plotseling lawaai — kledingstuk 2. profijt — treuren 3. aardrijksk. aanduiding — stijf — muziekinstrument — dwarshout 4. gevangenis — boog van ijshout — pers. vnw. — droog 5. verdund — leed doen 6. riv. in Duitsland — vogel 7. mal — riv. in Azië — wier 8. voegwoord — vetlaag — gewricht — soort onderwijs 9. verfstof — gewicht — deel v. h. gelaat 10. soort limonade — riv. in Italië 11. heel weinig — reptiel 12. telwoord — soort verlichting — ook — voorzetsel 13. oude maat — handeling — Ned. dichter — voorzetsel 14. opschepper — gebogen 15. veranda — pl. in Gelderland.

Oplossingen moeten uiterlijk 8 januari 1969 in het bezit zijn van: mejuffrouw J. Sipkes, Redactie VDH-tje, postbus 1060, Den Haag. Voor de goede oplossingen stellen wij beschikbaar: 1 prijs van f 20,—, 1 prijs van f 15,—, 1 prijs van f 10,— en drie prijzen van f 5,—.

Proficiat!

In de afgelopen weken heeft de ooievaar zijn al of niet lichte last achtergelaten in de gezinnen van de volgende collega's: W. Glasbeek, zoon; G. M. L. van Balveren, dochter; G. Hey, dochter; F. R. Goutier, zoon.

Hartelijk gefeliciteerd!

8 november j.l. is mejuffrouw I. J. M. Beyerling, Kantine, in het huwelijk getreden met de heer T. Duivestein. Wij wensen dit paar van harte luk!

Hoewel de maand december rijk is aan feesten hebben 2 van onze collega's gemeend er nog een feest(je) bij te moeten versieren. De heer S. A. H. van Meekeren en mejuffrouw M. Bootsgezel hebben hun huwelijksfeest gevierd op 11 december en de heer A. A. G. Harkes en mejuffrouw H. L. Spronk deden dit op 12 december.

Dat hier nog vele „feestelijke” jaren op mogen volgen!

Dank

Hierbij wil ik u allen danken voor de belangstelling die u getoond hebt tijdens de ziekte en bij het overlijden van mijn man. De vriendschap die hij heeft ondervonden van zijn collega's is voor hem een grote steun geweest.

Mevrouw J. J. A. Oostrom-Versteeg.